

kymret over de Tab og Nederlag, der lides ved dem. Dertil ere Forholdene for forskellige fra Forholdene i Krigstid.

Vi have til Støtte for den Stilling, vi indtage, Udtalelser, som jeg allerede fremhævede i Gaar, fra den kommanderende General og Generalstabens Chef om, at den Ordning, vi have i dette Øjeblik, er saa ufyldstgørende, at det er uforsvarligt at blive staaende ved den, og jeg maa i den Henseende sige, at naar jeg i Gaar udtalte mig for, at vi skulde, trods alt, stemme for disse Lovforslags uforandrede Vedtagelse, talte jeg selvfølgelig ikke alene paa egne Vegne, men ogsaa paa de andre Medlemmers Vegne, som sammen med mig se, at der findes ingen Udvej for os til at komme uden om dette, at vi maa, som Situationen er, stemme for Forslagene. Men deri ligger ikke den mindste Antydning af, at vi i nogen Maade kunne billige Bestemmelsen om Landbefæstningens Nedlæggelse i 1922, eller at vi finde den her foreslaaede Hærordning saa god, som den burde være, men der ligger deri, at det ikke har været os muligt at se, hvorledes vi skulde kunne faa en anden og bedre Ordning. Det er der heller ikke fra nogen Side givet Anvisning paa. Der er givet os Anvisning paa, at vi kunne standse Sagen. Men hvad vil Resultatet deraf blive? Det vil blive, at vi blive staaende ved den nuværende Ordning, som de, der have Ansvar — og det er dem, man maa høre — erklære for saa ufyldstgørende, at det er uforsvarligt at blive staaende ved den.

Det er ganske ejendommeligt, at vi stadig høre Bebrejdelser dels fra radikal, dels fra socialdemokratisk Side for, at vi gaa ind paa disse Forslag, uagtet det i Virkeligheden er alt for lidt, vi opnaa, og samtidig bebrejder man de andre Grupper, som gaa med til denne Overenskomst, at det er altfor meget, de byde. Det forekommer mig dog, at kun een af disse Bebrejdelser kan være rigtig. Men Sagen er den, at det, der bydes — det skal jeg villig indrømme det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen), og det sagde jeg ogsaa i Gaar — ikke giver os saadanne Kræfter til Raadighed, som var ønskede af afdøde Kühnel, for at der kunde føres et virkeligt Neutralitetsforsvar ude ved Kysten. Jeg har antydet

det, det Forsvar kan ikke blive saa stærkt — det ligger i Sagens Natur —, som det vilde være blevet, hvis man havde faaet det Antal Batailloner, det Antal Kanoner og det Antal Eskadroner til Raadighed, som der da var Tale om. Men der er dog nu i Københavns Landbefæstning 3 Reserveregimenter, hvert paa 4 Batailloner, og een Reservebataillon, nemlig Livgarden. Det er dog 13 Reservebatailloner, som ere til Stede som en Sikkerhedsbesætning foruden den artilleristiske Besætning, foruden Ingeniørerne, foruden det Mandskab, som vi under Mobilisering tage ind, der tidligere har tjent i Marinen. Det er dog en meget betydelig Besætning. Og der er yderligere til Raadighed for et Kystforsvar 23 Liniebatailloner med Rytteri og Feltartilleri. Hvis man saa tænker paa, at der tillige er anlagt nogle Kystbefæstninger, og at vi ved at skabe en Flaadestation nede i Smaalandskøbenhavn have tilvejebragt Mulighed for, at vi kunne gribe ind med Fladen under et eventuelt Landgangsforsøg, forekommer det mig, at man maa sige, at der dog er en Mulighed for at føre et Kystforsvar og ogsaa en Mulighed for at tage imod et Angreb og en Mulighed for at afvise det.

Sammenlignes Forholdene, som de blive, med Forholdene, som de ere — saaledes som den højtærede Forsvarsminister for et Øjeblik siden var inde paa —, hvor der i Øjeblikket ikke er mere end 13 Liniebatailloner til Raadighed, er der ikke nogen, der kan være i Tvivl om, at det er et betydeligt Fremskridt, der naas. Det er ikke nogen fuldt færdig Ordning, og det blev ogsaa sagt af det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (V. H. O. Madsen). Nej, det er rigtigt, men det er en betydelig Fremgang fra de bestaaende Tilstande, og det aabner ogsaa Muligheden for senere at kunne faa raadet Bod paa paa de Mangler, som ere forbundne med disse Forslag.

Under disse Omstændigheder er der for os ikke nogen Tvivl om, at vi maa tage det Fremskridt, som bydes nu. Jeg skal derfor vedblivende tillade mig at tilraade, at vi stemme for disse Forslag, for at vi derved kunne komme ud af den ulidelige Tilstand, som vi nu have befundet os i saa mange, mange Aar herhjemme, at vi ikke have kunnet faa nogen Forstaa-